

ger, der involverer miljøspørgsmål. Hertil kommer, at domstolsprøvelse under alle omstændigheder er en relativ langvarig og for parterne relativ dyr prøvelsesadgang.

Konventionen anviser som nævnt en alternativ mulighed for at henlægge prøvelsesadgangen til et uafhængigt og upartisk organ. På denne baggrund foreslås der en udvidet adgang til administrativ rekurs ved de særlige nævn på miljøområdet, se hertil lovforslagets §§ 2 og 6-8.

Herudover giver denne del af konventionen grundlag for en mere generel justering af reglerne om miljøorganisationers klageberettigelse, og for at ophæve den særlige regel i miljøbeskyttelsesloven om klageafskæring af visse afgørelser vedrørende listevirk-somheder, se hertil lovforslagets §§ 2-3 og 5-13.

Det bemærkes i øvrigt, at der ikke med lovforslaget sker indskrænkninger af eksisterende klagerettigheder indenfor de pågældende lovområder; der er alene tale om en række udvidelser.

Artikel 9 indeholder for det tredje en ret til at klage, eller på anden måde at rejse en sag, hvis man mener, at enten offentlige myndigheders eller private persons handlinger eller undladelser er i strid med miljølovgivningen. Denne ret skal dog alene tilkomme de, der opfylder alle kriterier efter landets lovgivning. Rækkevidden af denne bestemmelse i konventionen er ikke klar. På dette område skønnes der imidlertid ikke at være behov for justeringer af den gældende lovgivning.

Artikel 9, stk. 4, indeholder endeligt visse procedurermæssige krav. Her vurderes der at være behov for at sikre offentlighedens adgang til udskrift af domme og andre retsafgørelser i civile sager på miljøområdet.

2.2. Århus-konventionen og andre ministeriers lovgivning.

Konventionen berører efter sit indhold også andre ministeriers lovområder.

Efter definitionen af miljøoplysninger i konventionens artikel 2, stk. 3, vil andre ministerier eksempelvis kunne ligge inde med miljøoplysninger. Reglerne om adgang til aktindsigt i miljøoplysninger vil dog uden videre tillige gælde for miljøoplysninger, der måtte bero i andre ministerier.

Ligeledes omfattes også andre ministerier af pligten til at indsamle og formidle miljøoplysninger, jf. konventionens artikel 5, og visse af de konkrete aktiviteter, der er omfattet af artikel 6, reguleres helt eller delvist af andre ministerier, herunder Fødevareministeriet, Indenrigsministeriet og Trafikministeriet.

Udstrækningen af konventionens regler om offentlighedens deltagelse i myndighedernes planlægning og forberedelse af generelle regler på miljøområdet (artikel 7 og 8), er vanskelig at fastlægge helt præcist, idet konventionen her opererer med begrebet "miljøområdet", uden at begrebet defineres i konventionen. Det er her nærliggende at søge vejledning i konventionens definition af miljøoplysninger, hvorved områder som landbrug, trafik, sundhed, beredskab mv. efter omstændighederne kan være omfattet.

Endelig vil konventionens regler om adgang til klage og domstolsprøvelse også kunne berøre andre ministerier. Dette vil navnlig afhænge af, om konventionens øvrige regler berører det pågældende område, idet den væsentligste del af artikel 9 fungerer som en overbygning på reglerne i artikel 4-8.

I forlængelse heraf har Miljø- og Energiministeriet forelagt konventionen for Arbejdsministeriet, By- og Boligministeriet, Erhvervsministeriet, Forskningsministeriet, Forsvarsministeriet, Fødevareministeriet, Indenrigsministeriet, Justitsministeriet, Skatteministeriet, Sundhedsministeriet og Trafikministeriet. Miljø- og Energiministeriet har bl.a. anmodet om, at ministerierne overvejer, om konventionen giver anledning til justering af gældende regler på deres respektive områder.

Erhvervsministeriet, Forskningsministeriet, Forsvarsministeriet, Skatteministeriet og Sundhedsministeriet vurderer, at konventionen ikke giver anledning til justeringer af gældende ret. Ved Sundhedsministeriets vurdering har ministeriet lagt til grund, at ministeriets ressort generelt falder uden for konventionen, idet konventionens bestemmelser vedrørende menneskers sundhedstilstand knytter sig til miljøfaktorer m.v., hvor Sundhedsministeriet kun er tillagt regulerende opgaver i overordentlig beskedent omfang, f.eks. vedrørende passiv rygning.

Justitsministeriets har fundet, at der er behov for at sikre offentlighedens adgang til udskrift af domme og andre retsafgørelser i civile sager på miljøområdet. Bortset herfra har Justitsministeriet vurderet, at konventionen ikke giver anledning til justeringer af gældende ret. Justitsministeriet har herved navnlig lagt til grund, at konventionens regler om adgang til prøvelse først og fremmest sikres via adgang til administrativ rekurs mv. på miljøområdet.

Efter Arbejdsministeriets vurdering er de oplysninger, der er indeholdt i registret om stoffer og materialer, som er anmeldt efter arbejdsmiljølovgivningen, som udgangspunkt ikke omfattet af definitionen af miljøoplysninger i konventionens artikel 2, stk. 3. Dog vurderes det, at oplysninger i registret, som er an-